- जि॰म॰ चत्रियादि। चतसः काष्ठादिशायसिन् चेपणइति किया विशेषणं पूर्ववत् षतं चतस्यु दिचु दृचान् रणे समन् एकोऽपि वज्ञधा दृदशे हृष्टः कपिः चिपन्निति तौदादिकः श्ररीं सिरस्कुर्वन् श्रभिभवन् तिरस्कृतदिगाभागः श्रपनीतदिक्षिसरः तिरसो न्यत रस्यामिति पचे षतं ॥ ६२॥
 - भ॰ चत्रित्यादि। सएकः कपीरणे अमन् वद्घा दहणे जने रित्यर्थात् किङ्कुर्वन् चतुष्काष्ठं दृचान् चिपन् चतसः काष्ठादिण श्राधारत्नेन यस्मिन् चेपणे क्रियाविशेषणभिदं चतस्षु दिचु दृचान् चिपनित्यर्थः श्ररीन् श्रन्त् तिरस्कुर्वन् श्रभिभवन् तिर ष्कृतदिगाभागः श्राच्छादितदिगिक्तारः पूर्वविद्यभाषया विस गैस्र सकारः॥ ६२॥

दिष्कुर्वतां चतुष्कुर्वन्नभिघातं नगैर्दिषा। विच्कि रिष्यन् संयामाद्रिपृन् ज्वलनपिङ्गलः॥ ६३॥

का॰म॰ दिष्मुर्वेतादि। त्रमा किपराटीदिति वच्छमाणेन सम्बद्धः कीटमः दिष्मुर्वतां दे। वाराविभिघातं कुर्वतां दिषां चतुष्मुर्वन् चतुरावारान्नगैर्वचैरिभघातं कुर्वन् दिस्त्रिञ्चतृरिति क्रते।ऽर्घ दिति विमर्जनीयस्थ वा षतं त्ररीन् मंग्रामादि स्व्वरिच्चन् त्रपने स्थामीति दस्माः सामर्थदिति विमर्जनीस्थ षतं पचे सामर्थं चात्र द्वपेचानेकार्थीभावः विस्वति विमर्जनीस्थ षतं पचे सामर्थं चात्र ॥ ६३॥